

BÔ YIN RÂ

CODICIL
BIJ MIJN GEESTELIJK
LEERWERK

AURORA PRODUCTIONS

© Kober Verlag AG, Bern
© Aurora Productions, Zuid-Scharwoude 2018
www.aurora-productions.com
www.boyinra.nl

Oorspronkelijke titel:
Kodzill zu meinem geistigen Lehrwerk,
in 1937 voor het eerst uitgegeven door
Kober'sche Verlagsbuchhandlung, Basel-Leipzig

Nederlandse vertaling door Rob van der Hoeden
1^e druk 2018

Ontwerp omslag naar het oorspronkelijke idee van
Bô Yin Râ

ISBN 978-9073007-390

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd
en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie,
microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

INHOUD

Eerste hoofdstuk	7
Tweede hoofdstuk	33
Derde hoofdstuk	57
Vierde hoofdstuk	77
Vijfde hoofdstuk	97
Zesde hoofdsuk	117
Zevende hoofdstuk	141

Dit 'codicil' bij mijn geestelijk leerwerk is het laatste woord dat ik *over* mijn werk te zeggen heb. De verscheidenheid van de behandelde thema's in de afzonderlijke hoofdstukken staat niet toe ze titels te geven die naar de inhoud verwijzen.

Begin mei, 1937
Bô Yin Râ

Hoewel ik weet dat velen mij over niet al te lange tijd als medemens zullen moeten missen, omdat ze pas wanneer ik van hen ben heengegaan zullen ontdekken dat ik te midden van hen heb geleefd en er ook toen voor hen was, ook al hebben ze me nooit in levenden lijve ontmoet, ben ik toch niet in staat, zoals de meesters uit de sprookjes die een ongebreidelde fantasie zich schiep, mijn aards bestaan tot in lengte van dagen – zij het in mijn geval uitsluitend voor anderen – in stand te houden. Hoe lang zal het nog duren tot ik niet meer de gast in dit tastbare lichaam zal zijn dat me tot op heden nog dient, ofschoon het al gedurende ruim een decennium elke dag een hernieuwd wonder vraagt om zich steeds weer gewillig aan me ten dienste te stellen. Had ik dus louter omdat ik een drang voelde mijn stem te laten

horen of omdat ik alleen maar zo graag hulpvaardig wilde zijn, uit een behoefte om taalvormen te scheppen of door een onbedwingbare neiging te onderrichten, getuigd van het beslist uitzonderlijke en boventijdelijke dat ik, gehoorzamen aan een plicht, in mijn door de geest gegeven leerwerk heb neergelegd, dan was de aardse prijs die op dit punt van me werd verlangd werkelijk te hoog geweest voor dit vergankelijke lichaam. Alleen vanuit het onvergankelijke is het te begrijpen dat deze hoge prijs gevraagd moest worden en daarom dan ook door mij in mijn aards bestaan werd voldaan! Ook na mijn dagen op aarde zal ik aan deze verplichting zoals ik ermee heb ingestemd, aan de andere zijde van het leven moeten voldoen en geen moment zal ik dit als een last voelen! Dat mijn geestelijk leerwerk al in zeer nabije generaties erkend zal worden als een onverniegbare, voor de gehele toekomst van de aarde absoluut noodzakelijke, men zou in de taal van deze tijd kunnen zeggen: 'stalen'

pantsering van ieder willekeurig geloof in God – hoe volslagen ‘kettters’ ook mijn geschriften thans nog bij confessioneel zelfingenomen, tot onwetendheid afgestompte zelfvoldane en bekrompen traditioneel gebonden lieden mogen overkomen –, daarvan ben ik me, zonder ook maar een spoor van verlangen naar een dergelijk vooruitzicht van een toekomstig aards gebeuren, met ontwijfelbare zekerheid en met bewogenheid in het hart bewust. Stellig kan ik ook getuigenis geven van wortels van het geloof in God die dieper in het leven van de eeuwige geest reiken en onvoorstelbaar veel ouder zijn dan alle oude ‘heilige’ geschriften van de aardse mensheid bij elkaar, ja ouder dan deze aarde zelf!

Maar ook zonder het niet te stuiten, door de geest geleide en geborgde komende inzicht van tallozen uit vele rassen en volkeren op aarde – zeker niet uitsluitend binnen Europa en het vereuropeeste kerkelijk ‘christendom’ – in aanmerking te nemen, zou het vergeefse moeite zijn te willen tornen aan de getuige-

nissen van de eeuwige werkelijkheid, die mijn openbare leerwerk bevat. Overal waar mensen leven die het Duits als hun moedertaal spreken of zich deze taal eigen hebben gemaakt, is het ook al sinds geruime tijd, geheel in lijn met de noodzakelijkheid ervan, een onlosmakelijk deel van het leven gaan uitmaken en ook in andere taalgebieden is het door middel van vertalingen niet geheel onbekend meer, al kan geen enkele vertaling, hoe voortreffelijk ook, de bekendheid met het leerwerk in de oorspronkelijke taal ooit vervangen. Eens zal men Duits leren, zoals men vroeger Latijn en Grieks leerde omdat men de antieke schrijvers in hun eigen taal wilde begrijpen. Dit is geen 'profetie', maar het onveranderlijke waarnemingsbeeld van door de geest beschermd inzicht, dat echter alleen op mijn werk en uitsluitend op de taal waarin het is geschreven – omwille van haarzelf – betrekking heeft!

Mensen die erin slagen volgens de raadgevingen van mijn geestelijk leerwerk te leven of

op zijn minst ernaar streven zo te leven, zijn er ook reeds in vrijwel alle delen van de wereld en in alle klassen, geloofskringen, levensbeschouwelijke en maatschappelijke groeperingen van deze tijd.

Maar mensen die de boeken en teksten van mijn leerwerk, waarin de structuur van de eeuwige geest wordt geopenbaard, werkelijk in alle opzichten feilloos konden 'wegen' en het gewicht ervan konden bepalen – eventueel afgezien van de weinige vrienden die me als mens na staan en zich nuchter aan het wezenlijke der dingen wijden – heb ik tot dusver beslist nog niet ontmoet! – Het zou ook onredelijk zijn te verlangen dat ik de daartoe noodzakelijke, onomstotelijk zekere feitelijke kennis van de geestelijke wereld, die elk afzonderlijk gebied dat hier in aanmerking zou komen tot in bijzonderheden beheerst, zou verwachten bij mensen aan wie mijn leerwerk nou juist door middel van zijn raadgevingen een onverstoorbare beslistheid van oordeel en onwankelbare zekerheid kan

brengeu, indien de wens van de ziel om te ontwaken reeds gevoeld wordt en degene die wakker wil worden de daarvoor noodzakelijke innerlijke rijpheid bezit.

Mijn geestelijk leerwerk zal overal erkend worden als een onontbeerlijke, uit het eeuwige stammende bevestiging van het leven en het levensgeluk bevorderen waar men zijn openbaringen verwelkomt, omdat er al innerlijk naar werd verlangd en uitgezien.

Wie echter vastgekluisterd zit aan de elk helder inzicht verstikkende mening dat hij alles wat hij nodig heeft reeds bezit of dat hij per slot van rekening helemaal geen behoefte meer heeft aan hetgeen ik vanuit de eeuwige geest aan de huidige wereld ter opneming vermocht aan te reiken, zal onvermijdelijk op een dag ontdekken dat hij een dwaasheid heeft begaan, die hij zichzelf daarna nog maar nauwelijks zal kunnen vergeven en slechts met de grootste weerzin tegenover anderen zal willen erkennen.

Helaas zal hij haar dan wel moeten erkennen,

omdat er ook mensen zijn die niet tot deze dwaasheid vervallen!

Weliswaar ben ik de verkondiger van datgene waarin ik leef en daarom zeer goed op de hoogte van menige niet zonder gevolgen blijvende noodwendigheid waarvan verder niemand iets kan weten, maar het ligt werkelijk niet in mijn vermogen te verhinderen dat wetten, die door de eeuwigheid worden bepaald, hun onverbiddelijke uitwerking hebben. Onder bepaalde omstandigheden ben ik in staat de uitkomsten van gebeurtenissen, die niet al van eeuwigheid her hun onontkoombaarheid in zich dragen maar enkel door tijdelijk ontstane impulsen de aanzet tot hun afloop krijgen, vanuit de eeuwige geest, ondersteunend, bijsturend en zegenend gunstig te beïnvloeden, welke 'invloed' echter uitsluitend vanuit de geest der eeuwigheid zijn directieven krijgt. Hieraan alleen hebben de geestelijke krachten die van me uitgaan te gehoorzamen.

Al zou men mij – om in de stijl van vroeger

tijden te spreken – “alle koninkrijken der aarde” aanbieden, dan zou ik toch niet bij machte zijn een wens te vervullen die indruist tegen mijn geestelijke, onafwendbare voorschriften, die totaal onberoerd blijven door alle wensen, sympathieën of antipathieën van mij als aards-lichamelijk wezen!

Dit zijn wat mij betreft stuk voor stuk ‘merkwaardige’, maar geenszins gemakkelijk te begrijpen dingen, – maar ik ben niet in staat ze te veranderen of ze wellicht gemakkelijker begrijpbaar te maken. Het gaat hier om iets wat onveranderlijk is! Ontegenzeggelijk hebben zieners, filosofen en dichters zich naar beste vermogen ingespannen om achter de geheimen van de werkelijkheid te komen, maar voor de ziende ziel liggen deze geheimen, stralend uit zichzelf, in het geestelijke open en bloot voor aller ogen, alleen. . . zijn de geestelijke ogen van de aardse mens helaas onvermijdelijk ‘blindgeboren’!

Om ze ziende te maken, moest mijn geestelijk leerwerk ontstaan, dat ik weliswaar, getrouw aan mijn plicht, vorm heb gegeven als iemand die weet waarover hij het heeft, maar dat ik in geen enkel opzicht op rekening van het vergankelijke in mij schrijf of voor mij als een factor voor de waardering van mijn aardse persoonlijkheid in aanmerking neem, hoewel deze nu ook in het bewustzijn onlosmakelijk met het eeuwige in mij verbonden is. Maar het eeuwige laat zich niet in aardse, traditioneel gangbare munt omwisselen!

Ik 'noem' mijzelf ook niet willekeurig – als een pseudoniem – Bô Yin Râ, maar ben vanuit het eeuwige Zijn, substantieel in het eeuwige, wat deze zeven letters of drie lettergrepen in formulevorm geestelijk tot uitdrukking brengen! Het lijkt me echter bepaald niet zeker of men zich datgene wat hier bedoeld wordt werkelijk en als werkelijkheid kan voorstellen. Een hulp bij de voorstelling biedt eventueel de muziek, waarin er een

onderscheid is tussen wat in notenschrift is opgeschreven en het geluid van het trillende, tot klinken gebrachte akkoord, ook al moet men deze vergelijking zeer voorzichtig hantieren. Ook het gebrekkigst ontwikkelde taalgevoel zouden deze drie lettergrepen al meer moeten zeggen dan alle 'verklaringen' ooit zouden kunnen, want hier zijn klanken: – dragers van leven!

Wie dit allemaal 'te fantastisch' in de oren klinkt, verzoek ik dringend de geschriften van mijn leerwerk te willen mijden! Hij zou er stellig – en misschien geheel te goeder trouw – betekenissen aan toeschrijven die er in de verste verte niet in te vinden zijn. Schrikbarende dingen heb ik in dit opzicht meegemaakt en kan ik nog steeds beleven door de verklaarzucht van mensen met een grote belesenheid, maar ik kan hier geen oordeel vellen, daar de niets vermoedende mens, die zichzelf misschien juist voor bijzonder ontwikkeld hield, slechts door werkelijke

onbekendheid met de vereiste noodzakelijke geestelijke inzichten tot een groteske uitlegging van mijn woorden werd verleid.

Wel moet ik het echter zeer scherp veroordelen wanneer mijn waarschuwingen simpelweg niet ter harte werden genomen, ook al was men uitstekend in staat ze te begrijpen. Wie zich niet om deze zo noodzakelijke waarschuwingen bekommert, verdient niet anders dan bij de neus te worden genomen door iedere gewiekt 'vrome' slimmerik die erop uit is het gebrek aan psychologisch onderscheidingsvermogen van zijn medemensen ten bate van zichzelf te misbruiken, of door spiritistische 'lemuren' van hetzelfde allooi! Ook wat zovele bewuste of onvrijwillige 'spiritisten' hun 'geleidegeest' of 'gids' noemen, is een gedrocht van de kwaadaardige lust tot bedriegen, afkomstig uit de onzichtbare stofelijke wereld – voor zover het niet gaat om spookbeelden van de fantasie die door zelfbedrog zijn ingegeven.

Wie echter, zelfs na alles wat hij in mijn

geschriften kan lezen, toch van mening blijft dat hij misschien al tijdens mijn leven of althans spoedig erna ook maar de laagste werkelijke 'ingewijde' in de ook thans nog bestaande 'mysteriën' zou kunnen ontmoeten, buiten degene die in mij, een 'Stralende van het Oerlicht', zichzelf moest bekennen, of buiten de in de meest strikte teruggetrokkenheid levende, verborgen kring van Aziatische religies, hem moet men zeer zeker niet beklagen of storen. Moge hij door het verteren van het duistere tot klaarheid komen! De meeste mensen die de juistheid van hun oordeel nooit in twijfel trekken, hebben er geen benul van welke grof-minderwaardige en welhaast 'satanische' krachten van de wil werkzaam zijn, om juist met name degenen die zo zeker van zichzelf zijn en daarom – veel meer dan zij er zelf erg in hebben – geen argwaan koesteren, door bevrediging van hun naïeve verlangen naar zelfbevestiging vanuit de onzichtbare wereld meedogenloos om de tuin te leiden of, openlijk

zichtbaar, om geldelijk gewin en vanwege tal van andere motieven afhankelijk van zich te maken.

Wie mijn geestelijk – in een andere betekenis opgevat: ‘geestrijke’ – leerwerk wil leren ‘verstaan’, zal het van binnenuit moeten benaderen en in geen geval mogen denken dat hij van buitenaf zich een oordeel erover zou kunnen vormen.

Toch is zijn hersenverstand zeer wel in staat hem opheldering te geven zodra een van de duizenden onverantwoordelijke zielenvangers uit de zichtbare of ook onzichtbare wereld hem op zijn levensweg tegemoet treedt en bij hem probeert uit menselijk innerlijk zoeken ‘munt te slaan’, al gaat het misschien in sommige gevallen niet eens om klinkende munt, maar om de bevrediging van de ‘geldingsdrang’ van een mens die er anders niet in slaagt om van zijn ‘minderwaardigheidsgevoelens’ af te komen, of om de pure jachtlust van een onzichtbare zielenvanger,

zoals mijn leerwerk ze wel afdoend typeert. Verreweg de meeste slachtoffers van al deze onheilsbrengers hadden zichzelf hiervoor kunnen behoeden, als ze niet eerder de dupe waren geworden van hun eigen warm gekoesterd bijgeloof, waardoor ze elk onderscheidingsvermogen reeds hadden verloren.

In de tweeëndertig op zichzelf staande boeken van mijn geestelijk leerwerk vindt men lering, mededeling en advies in een dynamisch geheel bijeengebracht. Vanaf de eerste woorden die ik in druk liet verschijnen, heb ik openlijk verklaard dat het geenszins mijn opzet is om willekeurige, misschien door nadenken of geestelijke verlichting verkregen 'overtuigingen' te presenteren die, als louter privémening, voor mij zeker geen aanleiding zouden zijn geweest ze mee te delen. Ik heb nimmer verheeld dat de leer, die door middel van mij in mijn moedertaal vorm heeft gekregen, vele duizenden jaren oud erfgoed is van slechts een gering aantal, bewust met het

eeuwige Zijn verenigde mensen van deze aarde, die telkens voor de tijd die ze hier doorbrengen, aan het zicht van anderen onttrokken, als Stralende van het eeuwige Oerlicht in verborgenheid de hun toebedeelde aardse dagen slijten. Keer op keer heb ik verklaard dat alle informatie die ik over de structuur van het eeuwige geestelijk leven kan geven, voortkomt uit mijn eigen, mij hier op aarde bewust geworden oer-eeuwig leven in het licht van de zichzelf belevende eeuwige geest en dat de oorsprong van de door mij gegeven aanbevelingen of voorschriften niet primair bij mij – de aardse verkondiger – ligt, maar gelegen is in zeer bepaalde voorwaarden die onveranderlijk uit de structuur van het geestelijk-substantieel leven voortvloeien, dat slechts in zich kan opnemen wat eruit is voortgekomen en uitsluitend dan, wanneer hetgeen zich lang geleden van zijn levensgrond afwendde zich met al zijn krachten inzet om er weer naar terug te keren. Bij degenen voor wie mijn geestelijk leerwerk

bestemd is, volgt er na de aanvankelijke 'onwennigheid' in dezelfde mate een toestand van de innigste vertrouwdheid, waarin het gevoelsondervindingsvermogen zich voor mijn geestelijk leven in mijn geschriften opent. Niet mededeling en voorschrift zijn de hoogste waarden van dit leerwerk! Bovenal gaat het om zijn overdraagbare inhoud aan werkelijk, eeuwig geestelijk leven dat ik aan mijn woorden heb meegegeven, waardoor hij mensen die voor dit gevoelsondervinden ontvankelijk zijn kan bereiken. Niet door denk-
arbeid, maar door invoelen en opname in eigen leven!

Datgene waarover ik als een oeroud 'erfgoed' spreek, is een aardse traditie van de openbaringsvorm, maar wortelt uiteindelijk in het vermogen substantieel-geestelijk leven te beleven. Het gaat hier om het leven van de eeuwige, leven schenkende geest dat van zichzelf in het aardse bewust is geworden en zichzelf in eeuwigheid onafgebroken beleeft, waarvan niemand kan getuigen die niet al

onmetelijke tijden vóór zijn incarnatie op aarde in zichzelf van zichzelf bewust was! Al het weten van de meest bewonderenswaardige aardse hersenen was en is slechts een spel met speelgoedmuntjes vergeleken bij het volwaardig zuiverste goud dat concreet wordt aangereikt door het inzicht dat het werkelijk beleven van het eeuwig leven ontsluit voor de weinigen uit alle tijden die hieruit getuigenis kunnen geven!

Ik kan er niets aan veranderen dat ik in de huidige tijd en voor nog vele komende eeuwen de enige van de hier bedoelde mensen op deze aarde ben, aan wie openbaring van zijn geestelijke kennis uit eigen eeuwig geestelijk beleven niet alleen vanuit de eeuwige geest gezien 'veroorloofd' is, maar tot heiligste opdracht van het aardse leven is voorbestemd. Bedriegers zal men natuurlijk zeker altijd, ook in de toekomst, tegenkomen, want ze ontbreken in geen enkel tijdperk op aarde en vinden steeds weer hun vazallen.

Om aan geen enkele dwaling op welke manier ook enigerlei ruimte te laten, moet ik hier nog voor alle duidelijkheid zeggen dat alle 'schilderijen die geestelijke werelden uitbeelden' in mijn tot het geestelijk leerwerk behorende boek 'Werelden', alsmede de schilderijen die deels in kleurendruk zijn gereproduceerd, deels ook in zwartwit zijn weergegeven in de bij de uitgeverij van de kunstinstelling Franz Hanfstaengl verschenen monografie 'Der Maler Bô Yin Râ'* – die in de artistieke worsteling met het probleem waarvoor ik me gesteld zag, zijn voortgekomen uit het wakkere beleven van de structuur van de binnenste, diep op alle krachten van de ziel ingrijpende vormwerelden in de eeuwige geest van God – zonder uitzondering onlosmakelijk met mijn geestelijk leerwerk verbonden zijn. Dit geldt natuurlijk ook voor de originelen die niet zijn gereproduceerd, voor

* 'De schilder Bô Yin Râ', door Rudolf Schott, een uitgave van Kober Verlag AG, Bern, 4^e druk, 2011; nog niet in het Nederlands vertaald. (Noot vert.)

zover de particuliere eigenaren naar de geestelijke krachten, die in deze schilderijen aanwezig zijn, verlangen.

Voor veranderingen in de voorstelling, die voor het opnemen van het concrete geestelijk leven in mijn leerteksten absoluut noodzakelijk zijn, kunnen deze uitbeeldingen van geestelijke werelden met behulp van de middelen kleur en lijn, juist in het geval dat de woorden van de taal hun grenzen bereiken, zelfs van zeer grote betekenis zijn voor degenen die er open voor staan, ook al is het niet nodig elk schilderij te kennen. Dit is me door mensen van zeer uiteenlopend opleidingsniveau – die, geïnspireerd door mijn woorden, vanuit de geest leerden ‘leven’ – duidelijk bevestigd.

De ‘wortels’ van ons geestelijk en – aards – leven zien er nu eenmaal geheel anders uit dan wat in navolging van alle gangbare religieuze en filosofische leringen algemeen wordt aangenomen! – Hier is de omvorming van de bestaande, in de voorstelling levende ideeën een absoluut vereiste wanneer de aardse

mens zich een waarheidsgetrouw beeld, al was het een beeld dat slechts halverwege de werkelijkheid nadert, wil scheppen, waaraan zijn inzicht – dat voorlopig in het beste geval niet meer dan een ‘voorvoelen’ is – een duidelijk en zeker houvast kan ontleenen. Hier moet de gehechtheid aan het ‘traditionele’ beslist overwonnen worden, indien men de werkelijke waarden wil opdiepen die in het overgeleverde verborgen liggen!

Ik moet echter in alle ernst eraan herinneren dat ik nooit ‘zieltjes’ heb willen winnen of zelfs maar heb geprobeerd ‘volgelingen’ te werven! Wanneer iemand die in de boeken van mijn geestelijk leerwerk leest mijn woorden gelooft, dan zal dit voor hemzelf stellig betekenisvol zijn, maar hij moet zijn geloof niet aanzien voor een ‘geschenk’ dat hij mij meent te kunnen aanbieden! Mijn authentieke, op de werkelijkheid gebaseerde leringen over de structuur van de eeuwige geest kunnen noch door het vurigste geloof worden

opgehemeld, noch kan er door ongelooft, bezwaren en kritiek of door ze te bestrijden iets aan afgedaan worden! Geen ogenblik heb ik gepoogd iemands 'instemming' te verwerven, omdat er niets in mijn leringen is wat hieraan behoefte zou kunnen hebben, en nog onmetelijk veel verder van me stond en staat elk verlangen naar enigerlei eigen aardse 'macht' – al was het maar de door de tijd bepaalde en geheel in het vergankelijke wortelende macht – om mensen van de waarheid van mijn eigen woorden te overtuigen! Ik wil niet dat men mij 'gelooft', maar ik leer hoe men voor zichzelf geestelijke zekerheid kan scheppen. – Dat is alles wat ik te geven heb! Degenen die zich voorstellen in een persoonlijke ontmoeting met mij nog meer te ontvangen dan hetgeen ze in mijn geestelijk leerwerk van me hebben gekregen, moet ik helaas medelen dat deze verwachting berust op een verkeerd begrip van mijn werk op aarde en dat ik in een gesprek volstrekt niet in staat zou zijn ook maar bij benadering te

geven wat ik in mijn boeken uit de geest van God heb gegeven – in hem alleen bewust en door hem alleen bestemd! Men moet hier beslist een zeer scherpe scheidslijn trekken tussen alle mensen die zich van het gedrukte woord bedienen om hun gedachten uiteen te zetten of over hun gevoelens te reflecteren – en mij, die vanuit het eeuwige spreekt en zijn woorden tot dragers van zijn eigen eeuwig leven liet worden. Men moet helder en nuchter beseffen dat ik mijn oer-eeuwige erfenis naar dit aards bestaan met me heb meegebracht en niet eerst door aards zoeken het geestelijke in me heb verkregen. Wie de woorden in mijn boeken tot zich laat spreken, ontvangt al het geestelijke en al het persoonlijke dat in mij op deze aarde leeft! Mijn lieflijke aanwezigheid zou dit nooit aan hem hebben kunnen overbrengen. Bovendien ben ik nauwelijks in de gelegenheid om zelfs de mensen die me het allernaast staan af en toe bij me te kunnen zien, laat staan mij onbekende bezoekers te ontvangen. Evenmin is

het mogelijk voor me per brief persoonlijke raad te geven of op de persoon toegesneden commentaren op mijn leerwerk te formuleren, hoe gaarne deze of gene dit ook zou zien en hoe 'belangrijk' zij hun geval – van hun standpunt bezien – ook mogen vinden. Andere, veel dringender zaken eisen nu, omdat de geest dit gebiedt, elke dag opnieuw, tot mijn laatste ademtocht mijn aardse krachten op, zolang ik nog in een lichaam op deze aarde leef. Deze 'andere zaken' laten echter niets anders toe!

Wat deze woorden in hun volle draagwijdte betekenen, kan alleen ikzelf beoordelen, hoewel het afsluitende deel van mijn geestelijk leerwerk, 'Hortus Conclusus', waarachtig alles daarover meedeelt wat mogelijkerwijs in aardse taal meegedeeld kan worden. Waar ik elke dag naartoe moet gaan om mijn werk te verrichten dat me thans nog gedurende het leven van het aardse lichaam als taak, in overeenstemming met de wil van de geest, te doen staat, daarheen kan ik niemand met me

meenemen. Daarom kan ik dan ook aan niemand laten zien wat mijn krachten, zowel op geestelijk als op concreet aards niveau, verder nodig heeft, want niemand kent iets wat tot voorbeeld kan dienen dat ik hem zou kunnen noemen, om daarbij met mijn woorden aan te knopen.